

بحثی پیرامون مالیات شغلی سردفتران دفاتر

از: محمد صادق آیت‌الله‌ی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

مقدمه

قانون اساسی ایران، خواست قلبی امت اسلامی و دست آورده انقلاب شکوهمند اسلامی و ثمره خون‌بهای شهدای انقلاب است. که میان نهادهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی جامعه ایران بر اساس اصول و ضوابط اسلامی است. این قانون با توجه به دستآوردهای مثبت انقلاب و احراز از عیوب و نواقص قانون اساسی دوران مشروطیت که منجر به دوران ستم‌شاهی گردید، تنظیم گردیده است.

هنوز دیر زمانی از عهد قاجار که در آن دارایی و اخذ مالیات را به مقاطعه مدیران آن واگذار می‌گرده‌اند، نگذشته است و شاید سالخورده‌گانی که آن دوران را به باد داشته باشند هنوز در قید حیات باشند. خاطرات شوم ستم‌های آن زمان از یک سو و ضرورت اخذ مالیات از سوی دیگر سبب تصویب اصل ۵۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران گردید که مطابق آن: «هیچ نوع مالیات وضع نمی‌شود مگر به موجب قانون. موارد معافیت و بخشودگی و تخفیف مالیاتی به موجب قانون مشخص می‌شود.» این اصل آنچنان جامع و مانع تدوین گردیده است که با توجه به حاکمیت آن بر کلیه قوانین و مقررات مالیاتی، خط مشی دست‌اندرکاران مالیاتی کشور را روشن می‌سازد.

از آنجاکه تشخیص مالیات مشاغل دفاتر اسناد رسمی توسط دارایی، با عملکردهای متفاوت از سوی ممیزان مالیاتی مواجه است و تشخیص مالیات ظاهراً قادر ملاک و معیار واحد و مشخصی است و مستندات مالیات تشخیصی نیز معلوم نیست در مقاله حاضر تلاش خواهیم نمود که مالیات شغلی دفاتر اسناد رسمی را با توجه به قانون مالیات‌های مستقیم بیان نماییم.

فصل اول - محاسبه مالیات براساس دفاتر قانونی

قانونگذار در فصل چهارم از قانون مالیاتهای مستقیم^(۱) به مالیات بر درآمد مشاغل پرداخته است. به موجب ماده ۹۳ این قانون درآمدی که شخص حقیقی از طریق اشتغال به مشاغل یا به عنوان دیگر غیر از موارد مذکور در سایر فصلهای این قانون در ایران تحصیل کند پس از کسر معافیتهای مقرر، مشمول مالیات بر درآمد مشاغل است. یکی از مشاغلی که در این فصل از آنها نام برده شده است، صاحبان دفاتر استناد رسمی و ازدواج و طلاق است. به موجب ماده ۹۶ قانون، دفاتر استناد رسمی و ازدواج و طلاق مکلف به نگهداری دفاتر قانونی هستند.

گفتار اول - تعریف دفاتر قانونی :

به موجب ماده ۹۵ قانون: «دفاتر قانونی از نظر مالیاتی عبارت است از دفتر روزنامه و دفترکل موضوع قانون تجارت و یا دفاتر مخصوصی که وزارت امور اقتصادی و دارایی به عنوان دفتر مشاغل تهیه و در دسترس مودیان قرار می‌دهد...» بنابراین دفاتر قانونی یا دفتر روزنامه وكل است و یا دفتر مشاغل و به عبارت دیگر مودیانی که مجاز به استفاده از دفتر مشاغل می‌باشند، مختارند که دفتر مشاغل را انتخاب کنند یا دفاتر روزنامه وكل را. به استناد قسمت اخیر ماده ۹۶ قانون دفاتر استناد رسمی و ازدواج و طلاق از جمله مشاغلی هستند که می‌توانند از دفتر مشاغل استفاده نمایند. مستفاد از قانون همان طور که قبل ذکر شد تغییر استفاده از هر یک از دو نوع دفاتر است.

۱- از این به بعد هر کجا کلمه قانون در این مقاله آمده است منظور قانون مالیات‌های مستقیم است.

گفتار دوم - آثار نگهداری دفاتر قانونی:

بدون آن که بخواهیم در این فصل آثار مترتب به دفاتر قانونی را از نظر حقوقی بررسی نماییم به بررسی آثاری که از نظر قانون مالیات‌های مستقیم و صرفاً در ارتباط با مالیات مشاغل بر آن مترتب است، می‌پردازیم.

مبحث اول - محاسبه مالیات بر مبنای دفاتر:

به موجب ماده ۹۴ قانون، درآمد مشمول مالیات مودیان که دارای دفاتر قانونی باشد عبارت است از کل فروش کالا و خدمات به اضافه سایر درآمدهای آنان که مشمول مالیات فصول دیگر قانون شناخته شده، پس از کسر هزینه‌ها و استهلاکات مربوط طبق مقررات فصل هزینه‌های قابل قبول و استهلاکات.

با عنایت به ماده فوق هرگاه دفاتر قانونی مودی مورد قبول حوزه مالیاتی قرار گیرد، بر اساس دفاتر ابرازی و ماده فوق، پس از کسر هزینه‌ها و استهلاکات قابل قبول، درآمد مشمول مالیات مودی مشخص گردیده و بر اساس ماده ۱۳۱ قانون، مالیات شغلی وی محاسبه می‌گردد. به عبارت ساده‌تر درآمد اظهار شده توسط مودی مورد قبول دارایی قرار خواهد گرفت.

مبحث دوم - تشخیص علی‌الرأس در صورت عدم نگهداری دفاتر:

در واقع این قسمت از بحث ضمانت اجرای ماده ۹۶ قانون می‌باشد. به استناد بند ۳ ماده ۹۷ قانون، هرگاه دفاتر برای محاسبه درآمد مشمول مالیات به نظر ممیز و تأیید سرممیز مالیاتی غیر قابل رسیدگی تشخیص شود، و یا به علت عدم رعایت موازین قانونی و آئین نامه مربوطه مورد قبول واقع نشود. ابتدا ممیز مراتب را با ذکر دلایل کافی کتاباً به مودی ابلاغ و پرونده را به هیأتی متشكل از ۳ نفر حسابرس منتخب وزیر امور دارایی احواله داده، و هیأت در صورتی که نظر ممیز را تأیید نماید، دفاتر قانونی را رد و محاسبه مالیات بر مبنای علی‌الرأس خواهد بود. همچنین به موجب قسمت اخیر تبصره ۱ ماده ۹۵ قانون عدم نگهداری دفاتر موجب تشخیص مالیات بر مبنای علی‌الرأس

خواهد بود.

مبحث سوم - جریمه مالیاتی:

به استناد تبصره ۱ ماده ۹۵ قانون هرگاه مودی رعایت آیین نامه مربوط به نحوه تنظیم و تحریر و نگاهداری دفاتر و حساب استناد و مدارک را ننمایند، مشمول جریمه ای حداقل تا معادل ۱۰٪ مالیات متعلق و در صورت عدم شمول مالیات یا در صورتی که ۱٪ مالیات متعلق بیش از یکصد هزار ریال نباشد، حداقل تا یکصد هزار ریال خواهد گردید.

فصل دوم - محاسبه مالیات بر اساس تشخیص علی الرأس:

گفتار اول - نحوه محاسبه:

آنچه ابتداء لازم به ذکر است این است که: به استناد اصل ۵۱ قانون اساسی که وضع هرگونه مالیات را فقط به موجب قانون مجاز دانسته است، منظور از مالیات بر اساس تشخیص علی الرأس، تشخیص مالیات با نظر شخصی ممیز نیست. چه این امر بر خلاف قانون اساسی است. به عبارت دیگر ممیز در تشخیص علی الرأس نمی‌تواند بر اساس نظر خود عمل کند. بلکه در تشخیص علی الرأس نیز عیناً رعایت قانون از طرف ممیز الزامی است. قانون‌گذار اسلامی هم با توجه به این مطلب در ماده ۹۸ قانون اعلام می‌دارد:

«در موارد تشخیص علی الرأس مأمور تشخیص باید پس از تحقیقات و بررسی‌های لازم و کسب اطلاعات مورد نیاز از مراجع مختلف اعم از دولتی یا غیر دولتی ابتدأ قرینه و یا قرائن مذکور در این قانون را که متناسب با وضعیت و موضوع فعالیت مودی باشد انتخاب و دلایل انتخاب نوع قرینه یا قرائن و رقم آنها را با توجیه کافی در گزارش رسیدگی قید نماید و سپس با اعمال ضریب یا ضرائب مقرر در قرینه یا قرائن انتخابی درآمد مشمول مالیات مودی را تعیین نماید. در صورتی که به چند قرینه اعمال ضریب

شود معدلی که از نتایج اعمال ضریب به دست می‌آید درآمد مشمول مالیات خواهد بود.»

با توجه به ماده فوق نه تنها ممیز مکلف به رعایت قوانین مالیاتی از حیث انتخاب ضرائب و قران و توجیه کافی واستدلال شافی در تشخیص مالیات بر بنای علی‌الراس است. بله به موجب همین ماده مکلف است دلایل و توجیحات خود را در گزارش رسیدگی قید نموده، به استناد ماده ۲۳۷ قانون، نیز در برگ تشخیص صادره مجدداً مأخذ صحیح و متکی به دلایل و اطلاعات کافی را ذکر نماید. تا نحوه محاسبه برای مودی روشن باشد.

برای روشن شدن نحوه محاسبه مالیات علی‌الراس ابتدا لازم است از ضریب و قرینه تعریفی ارائه گردد.

بحث اول - قران مالیاتی:

به موجب ماده ۱۵۲ قانون، «قرائن مالیاتی عبارت است از عواملی که در هر رشته از مشاغل با توجه به موقعیت شغل برای تشخیص درآمد مشمول مالیات، به طور علی‌الراس به کار می‌رود ...»

با توجه به ماده فوق روشن است که قرینه مالیاتی متغیری است که با عنایت به فصل سوم قانون انتخاب گردیده و بنای تشخیص مالیات علی‌الراس و پایه احتساب آن است.

بحث دوم - ضرائب مالیاتی:

به موجب ماده ۱۵۳ قانون: «ضرائب مالیاتی عبارت است از ارقام مشخصه‌ای که حاصل ضرب آن‌ها در قرینه مالیاتی در موارد تشخیص علی‌الراس، درآمد مشمول مالیات تلقی می‌گردد.» به عبارت دیگر ضریب مالیاتی عددی مشخص و معلوم است که در قرین ضرب گردیده و حاصل ضرب آن دو، درآمد مؤیدی است که به آن مالیات تعلق می‌گیرد.

مبحث سوم - جدول ضرائب:

ماده ۱۵۴ قانون نحوه تنظیم جدول ضرائب را برای هر شغلی بیان داشته است که توسط کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و نماینده صنفی صاحبان حرف در تهران و شهرستان با کمیسیون موضوع بند ب قانون مذکور تهیه و ابلاغ می‌گردد.

اکنون با توجه به تعاریف فوق نحوه محاسبه مالیات علی الراس روشن می‌گردد. بدین نحو که ممیز ابتدا به استناد ماده ۱۵۲ قانون قرینه مالیاتی را تشخیص و سپس با توجه به جدول ضرائب موضوع ماده ۱۵۴ ضریب شغلی مودی را انتخاب و از حاصل ضرب این دو درآمد مشمول مالیاتی مودی را محاسبه می‌نمایند بنابراین با توجه به مطالب سابق الذکر بدیهی است که تشخیص مالیات به طور علی الراس کاملاً به استناد قانون بوده و هیچ گونه وابستگی به نظر مودی ندارد.

گفتار دوم - مالیات به طور علی الراس برای دفاتر استناد رسمی:

در گفتار قبل نحوه محاسبه مالیات علی الراس را بیان کردیم و روشن شد که حاصل ضرب قرینه در ضریب مالیاتی، درآمد مشمول مالیات را تعیین می‌نمایند اکنون در این گفتار قرینه و ضریب مالیاتی دفاتر استناد را بررسی خواهیم نمود.

مبحث اول - قرینه مالیاتی:

به موجب بند ۵ ماده ۱۵۲ قانون قرینه مالیاتی برای دفاتر استناد رسمی عبارت است از: «جمع کل وجوهی که بابت حق التحریر و حق الزحمه وصول عوارض و مصرف تمبر حاید دفترخانه استناد رسمی می‌شود یا میزان تمبر مصرفی آنها».

قانونگذار در این ماده ۳ مشخصه را به عنوان قرینه مالیاتی ذکر کرده است که عبارتند از: ۱- حق التحریر ۲- حق الزحمه وصول عوارض و مصرف تمبر ۳- میزان تمبر مصرفی دفاتر. از این ۳ مشخصه دو مشخصه اول با هم تشکیل قرینه را داده و مشخصه دوم به تنها بی به عنوان قرینه تعیین گردیده و چون جمله با یا عطف گردیده روشن است

که مراد مقتنع تعیین یکی از این دو عامل به عنوان قرینه بوده است. برای توضیح بیشتر لازم است مشخصه‌های فوق را تعریف نماییم.

۱- حق التحریر : حق التحریر عبارت است از دستمزدی که سر دفتر جهت تنظیم سند و گواهی امضاء دریافت می‌دارد و میزان و مبلغ آن طبق تعرفه‌ای است که توسط قوه قضائیه تعیین می‌گردد. (ماده ۵۴ قانون دفاتر استناد رسمی)

آنچه لازم به ذکر و حائز اهمیت است این است که دریافت هرگونه وجهی مازاد بر تعرفه حق التحریر، از طرف سردفتر، تخلف محسوب و به استناد قسمت ۲ بند هماده ۲۹ آیین‌نامه‌های بند ۴ ماده ۶ و موجب انفصال دائم سردفتر خواهد بود بنابراین وجود اضافه دریافتی را نمی‌توان حق التحریر نامید زیرا اطلاق لفظ «حق التحریر» به مازاد دریافتی مغایر با بند ۱ ماده ۵۰ و ماده ۵۴ قانون دفاتر استناد رسمی است و این عمل مخالف قواعد تفسیر قانون است.

تبصره: بررسی یک رأی و رفع توهمند:

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در رأی شماره ۱۶۹/۷۲/۶ مورخ ۷۳/۲/۲۹ اعلام می‌دارد:

رأی: طبق بند ۱۷ ماده ۹۶ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ صاحبان دفاتر استناد رسمی و ازدواج و طلاق مکلف به نگاهداری دفاتر قانونی می‌باشند و در صورت عدم مراعات ماده مزبور یا در موارد مذکور در ماده ۹۷ آن قانون مشتمل بر عدم تسلیم درآمد و هزینه دفترخانه در موعد مقرر و یا عدم ارائه دفاتر و مدارک مربوط و یا عدم قابلیت رسیدگی به دفاتر و مدارک به نظر ممیز و تأیید سرمیز مالیاتی درآمد مشمول مالیات آنان از طریق علی‌الراس تشخیص داده خواهد شد. بنابراین دادنامه شماره ۶۱۹ مورخ ۷۲/۷/۱۰ شعبه ۶ دیوان مبنی بر تأیید رأی کمیسیون مالیاتی که به اعتبار تشخیص علی‌الراس درآمد مشمول مالیات در قضیه مطروحه صادر شده است موافق اصول و موازن قانونی تشخیص داده می‌شود. این رأی به استناد قسمت آخر ماده ۲۰ قانون دیوان عدالت اداری برای شعب دیوان و سایر مراجع مربوط

در موارد مشابه لازم الایاع است.

در اینجا لازم به ذکر است که رای فوق الذکر عدم نگهداری دفاتر قانونی را از طرف دفاتر استناد رسمی موجب تشخیص مالیات بر مبنای علی الراس دانسته است و این رای تنها همین مطلب استفاده می‌گردد نه اینکه ممیز در تعیین مبلغ حق التحریر مختار باشد. چون این امر مخالف صراحت اصل ۵۱ قانون اساسی است. به عبارت دیگر هر نوع تفسیری مازاد بر آنچه که بیان شد از رای مزبور مصادره به مطلوب است.

۲- حق الزحمه وصول عوارض و مصرف تمبر عاید دفترخانه استناد رسمی: به موجب قوانین فعلی تنها ماده ۵۳ قانون دفاتر استناد رسمی حق الزحمه مصرف تمبر (حق الثبت) را برای سران دفاتر مقرر می‌دارد و به جز ماده فوق سران دفاتر درآمدی برای حق الزحمه وصول عوارض ندارند. ماده ۵۳ قانون دفاتر مقرر می‌دارد: «از درآمد حاصل از حق ثبت، صاحبان دفتر و دفتریارها به ترتیب زیر سهم خواهند برداشت: تا ۶۰۰ ریال در ماه نصف، از ۱۱۰۰۰ ریال تا ۴۰۰۰۰ ریال نسبت به مازاد $\frac{1}{5}$ از ۱۱۰۰۰ ریال تا ۱۰۰۰۰ ریال نسبت به مازاد از چهارهزار ریال $\frac{1}{6}$ و از ۱۱۰۰۱ ریال تا ۵۰۰۰۰ هزار ریال نسبت به مازاد از ۱۰۰۰۰ ریال $\frac{1}{3}$ از موارد فوق به سردفتر و دفتریار و کمک اعشه کارکنان دفاتر برابر آیین نامه وزارت دادگستری (قروه قضائیه) سهمی اختصاص خواهد یافت.»

با توجه به ماده فوق الذکر جمع درآمد دفترخانه از محل این قانون حداقل در هر ماه ۳۵۸۰ ریال خواهد بود که $\frac{2}{3}$ آن نیز به استناد ماده ۳۱ متعلق به دفتریار خواهد بود.

۳- میزان تمبر مصرفی: منظور از تمبر مصرفی حق الثبت است که به وسیله دفترخانه وصول می‌گردد. قابل ذکر است که اولاً به موجب آیین نامه راجع به الغای رویه الصاق و ابطال تمبر مصوب ۱۶ اردیبهشت ۱۳۵۲ وزارت دادگستری، الصاق تمبر به استناد ملغی گردیده و شایسته بود قانونگذار از کلمه حق الثبت استفاده می‌نمود. ثانیاً حق الثبت خود به تنها بیان نمی‌تواند قرینه مالیاتی قرار گیرد زیرا هیچ گونه ارتباطی با میزان درآمد دفترخانه ندارد. (به همین دلیل هم در جدول ضرائب به عنوان قرینه ذکر نگردیده است) تنها وجهی که می‌توان برای آن گفت این است که منظور مقتن از تمبر مصرفی وسیله‌ای

برای کنترل حق التحریر ابرازی است نه اینکه خود به تنها یی قرینه قرار گیرد.

بحث دوم - ضریب مالیاتی :

اکنون که قرینه مالیات دفاتر استناد رسمی مشخص گردید لازم است که ضریب مالیاتی دفاتر بیان شود. کمیسیون تعیین ضرائب در اردیبهشت ماه سال ۷۶ جدول تعیین ضرائب را تصویب و ضریب مالیاتی را برای دفاتر ازدواج و طلاق 55% از وجوده دریافتی و برای دفاتر استناد رسمی 30% از حق التحریر دریافتی پس از کسر پرداختی به دفتریار و پاداش کارکنان دفترخانه (موضوع قانون دفاتر استناد رسمی و اصلاحیه مورخ $71/3/3$ مجلس شورای اسلامی) تعیین نموده است. به عبارت دیگر ضریب مالیاتی دفاتر استناد رسمی 30% از هفتاد درصد از کل حق التحریر دریافتی است.

بنابر آنچه گفته شد مالیات به طور علی‌الراس برای دفاتر استناد رسمی بدین نحو تعیین می‌گردد که ابتدا 30% از حق التحریر کسر گردیده و از 70% باقی مانده 30% آن محاسبه و به عنوان درآمد مشمول مالیات تلقی، آنگاه مطابق ماده ۱۳۱ قانون، مالیات متعلق محاسبه می‌گردد.

پژوهشگاه علوم نتیجه و مطالعات فرهنگی

آنچه که در مقال برخواننده گرامی روشن گردید این است که مالیات شغلی یا بر اساس دفاتر ابرازی و یا بر مبنای تشخیص علی‌الراس تعیین می‌گردد و نوع سومی برای وصول مالیات شغلی در قانون مالیات‌ها وجود ندارد به علاوه مالیات شغلی بر مبنای تشخیص علی‌الراس نمی‌تواند بر اساس نظر شخصی ممیز تعیین گردد. بلکه ضروری است که با رعایت قانون و ضوابط و معیارهای تشخیص علی‌الراس محاسبه شود. و ممیز هیچ گونه نقشی در تعیین ضریب و قرینه مالیاتی ندارد. اما متأسفانه این چند سال اخیر در عملکرد ممیزین محترم مالیاتی دفاتر استناد، حداقل در رابطه با غالب دفاتر استناد تهران، نه در محاسبه و نه در صدور برگ تشخیص هیچ یک از قوانین و مقررات مربوطه رعایت نگردیده است. در محاسبه مالیات بدون توجه به ضریب و قرینه مبلغی چندین

برابر درآمد مشمول مالیات به حق التحریر اضافه شده و در صدور برگ تشخیص هم هیچ یک از معیارهای مندرج در ماده ۲۳۷ قانون رعایت نگردیده است. و هرگاه سرفتري هم به نحوه محاسبه اعتراض نموده یا از ممیزین توضیح خواسته است پاسخی مناسب دریافت ننموده و گاهی پاسخی تند که کم از اهانت نبوده دریافت داشته است.

آنچه شایسته است که به ویژه در دولت محترم جناب حجت‌الاسلام خاتمی که قانونمداری را از اهم اهداف خود قرار داده است، نصب العین ممیزین محترم مالیاتی قرار گیرد رعایت قوانین مالیاتی در تعیین، تشخیص و صدور برگ تشخیص است. خاصه سران دفاتر که خود از مأمورین وصول مالیات و حقوق دولتی هستند و به نوعی همکار پرسنل محترم وزارت امور اقتصادی و دارایی، در رعایت قانون نسبت به تعیین مالیات شغلی خود از ممیزین مالیاتی توقع بیشتری دارند.

والسلام

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی